

שפעם הייתה פה בעולם ונכשלה, לא הצליחה בכל המשימות ובכל התפקידים שלה, חייבת לחזור בגלגול. אבל מה הטעם להחזיר אותה בגלגול? היא בטוח תכשל. אם בגלגול הקודם היפה שלה היא נכשלה ולא הצליחה לעשות הכל, אם נביא אותה כמות שהיא בגלגול - בודאי היא תכשל. אז מה עושה הקב"ה? מצרף אותה אל נשמה שלא היתה בעולם. זוהי בעצם הנשמה של האדם.

אפשר לצרף עם האדם ג' נשמות

אז יכולים לצרף לאדם עוד שלוש נשמות מגולגלות. אומר לו הקב"ה, בני, אני צריך להביא את הגאולה, אני לא יכול לשלוח אותך לבד, מה דעתך, תעזור לי קצת, קח איתך איזה שלושה איש לתוך העולם הזה, תתקן אותם. ואז הם באים מתחילת הלידה עד המיתה, הם סובלים איתו כל מה שהוא סובל. אם מישהו דוקר אותו במחט, גם הוא (הנשמה המגולגלת) נדקר. כל מה שהוא סובל, גם הוא סובל.

הגלגולים מבלבלים אותו

אומר האר"י בשער הגלגולים, פעמים שהם גם מבלבלים אותו, כי הם כבר היו פה בעולם הזה. אם עכשיו אני הולך לטיול בחו"ל עם מישהו, ואני אף פעם לא הייתי בארץ הזו, אז אני כמו עיוור, איפה שהוא מוביל אותי אני הולך. הוא אומר, אתה הייתה פה פעם? אז איפה תלך? בא, בא איתי, ימינה, שמאלה, לאן שהוא הולך אני הולך איתו, אני לא מכיר. הם היו פה בעולם, אז הם מכניסים בלב האדם, לוקחים אותו לכל מיני דרכים. הוא צריך להתגבר. הוא צריך לומר להם אתם מושכים אותי? אני צריך למשוך אתכם! בשביל מה באתי לעולם? הוא צריך לחפש מה באמת התיקון האמיתי של הנשמה שלו, ולא רק לשים לב לתיקון של הנשמות שבאו בגלגול איתו. הוא צריך לתקן אותם ולא הם יקלקלו אותו. זה גלגול.

סוד העיבור

עיבור לא בא מהלידה של האדם, אלא זה באחת התחנות של הזמן, אדם פתאום זוכה לעיבור. זה לא קורה באקראי, אלא רק אם יש לו

זכות, אם הוא עושה איזו מצווה מיוחדת, איזו מסירות נפש מיוחדת, איזה תפילה מיוחדת, וכן על זה הדרך, בפרט אם הוא מדקדק במצוות דקדוקים רבים. כי הנשמות בגן עדן, הנשמות הקדושות, לא יבואו לסייע בעיבור אם אתה

לא תעשה משהו מיוחד שחסר להן. כשאותו הצדיק שנמצא בגן עדן רוצה להכנס בעוד דרגה אחת יותר פנימית בגן עדן, אומרים לו תראה, מי נמצא שם? רק אלה שדקדקו. אתה לא דקדקת, איך תכנס לשם? אומרים לו אם אתה רוצה להכנס למקום הזה, לך תכנס קודם באחד פלוני שמדקדק באותן מצוות שאתה לא דקדקת בהן. תכנס בו ואז תזכה יחד איתו באותן דקדוקי מצוות ותקח לך את מה שאתה צריך. הוא שואל, כמה זמן אני צריך להיות שמה? - אומרים לו חודש. ואז אחרי חודש מכניסים אותו למקום יותר פנימי.

נשמת הצדיק שהתעברה

כלומר העיבור בא בעיקר בשביל עצמו. אבל, כשהנשמה של צדיק באה, היא גם מסייעת לאדם, מכניסה בו התלהבות, אש להבת שלהבת והראיה, כשהעיבור עוזב את האדם, האדם חוזר לעצמו, מרגיש ירוד. כלומר, כשהיה בו העיבור, הוא חשב

שכל העילוי וההתלהבות באה ממנו. אבל תדע, זה לא אתה, זה מישהו פה שנמצא איתך, הוא מלהיב אותך, ואז האדם מדקדק ומדקדק ואז כשהעיבור משיג את מה שהוא צריך, הוא הולך.

עיבור בא לרווח ולא להפסד

לתיקוני שדרתיך ולא לעוותי. ההבדל בין עיבור לגלגול - שהעיבור רק בא לרווח ולא להפסד. זה לא 'היתר עסקה', שהיא לרווח ולהפסד. העיבור בא רק להרויח. והראיה, אם יוסף או דוד או שלמה ירצו לעשות איזה חטא או עברה, העיבור יאמר רגע רגע, חכה שניה, תן לי לצאת ותעשה מה שאתה רוצה, לא איתי. הוא בורח. הוא לא קשור אליו מהלידה עד המיתה כמו גלגול. הוא עיבור. אם תעשה מה שאני אומר לך, בסדר. אתה רוצה לעשות איתי מה שאני לא רוצה? - שלום, הוא בורח. זה עיבור.

הנשיאים רצו לעשות שידוך

אומר רבנו האר"י, "שלח לך אנשים", הם היו צדיקים. בתחילה הם היו צדיקים, רצו ללכת לראות את טוב הארץ, לקרב את ארץ ישראל לעם ישראל. הם נשאו בדעתם ללכת לשליחות קודש גדולה כדי לשדך לעם ישראל את ארץ ישראל, וממילא לשדך להם את קרבת הבורא. כי הרי בארץ ישראל "עייני ה' אלקיך בָּה מְרִשִׁית הַשָּׁנָה, וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה". כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה, וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. למה? כי בכל מדינה בחו"ל יש שר ממונה. כשאתה שולח את התפילה, את המצווה, את התורה, השר ההוא לוקח משהו, כי הוא מתווך, לכן דומה כמי שאין לו אלוה. אבל בארץ ישראל הממונה זה הקב"ה. מי שדר בארץ ישראל זה דבר חשוב. אז לכן הנשיאים משדכים לעם ישראל לא רק את הארץ, אלא גם את הקב"ה.

לשמור ולסייע

למי נתנה ארץ ישראל? לאבות, ומי ירש אותה? השבטים - ארץ בנימין, ארץ יהודה. מי שלמד את החלוקה של ארץ ישראל לשבטים, רואה שקוראים לכל חלק וחלק על שם השבט.

מכון הסת"ם יד נסים

מיסודו של מו"ר הגה"צ המקובל רבי נסים פרץ זיע"א

ספרי תורה | מגילות | תפילין | פצפונים | רש"י | ר"ת | מזוזות | פיטום הקטורת | למנצח - בכל הגדלים הרמות וההידורים | שיפוץ וחיידוש תפילין | בתים לסת"ם | הגהות מחשב וגברא

מיוחד: ספרי תורה, תפילין ומזוזות עם כוונות האר"י והרש"ש

yadnisim@gmail.com | 052-7641356

השבטים קבלו את הארץ. אז לכן כשעלה בדעתם של הנשיאים לעשות את השליחות הזו, הם באו בעיבור לסייע למרגלים, כי הם ידעו שזו שליחות קשה מאוד ועלולים להכשל. אז הם באו להתעבר בהם כדי לשמור וסייע להם.

מקשה רבינו האר"י...

אומר רבנו האר"י, בכולם יש אותו לשון כגון "למטה דן, עמיאל בן גמלי" וכו', חוץ משבט מנשה שיש לו לשון אחרת, "למטה יוסף, למטה מנשה, גדי בן סוסי". למה באפרים כתב "למטה אפרים, הושע בן נון" למה לא כתב "למטה יוסף למטה אפרים" כמו במנשה?

כאמור בכל נשיא נכנס השבט שלו. יוסף איפה נכנס? במנשה. לכן הוסיף "למטה יוסף למטה מנשה" כי כתוב "ראשי בני ישראל המה" בני ישראל ממש נכנסו בהם. מנשה ואפרים הם בני יוסף לא בני ישראל. אז אצל מנשה נכנס יוסף בעצמו בעיבור. ראה משה רבנו, אוי אוי אוי, כולם יש להם עיבור של השבטים. מי נשאר חשוף בלי עיבור של בן ישראל, שרק אפרים בן יוסף נכנס בו? הושע בן נון, זה התלמיד של משה רבנו. אי אפי, כולם שואלים למה הוא התפלל רק עליו? כי הוא ראה אותו שהוא נמצא במצב הכי גרוע, אין לו עיבור של שבט בן ישראל. אז משה רבנו פחד עליו מאוד, לכולם יש סיוע של שבט בן ישראל, והוא פחות מהם, פחות מאחיו.

לוי התעבר ביהושע

משה רבנו שם לב שהקב"ה אמר לו "שלח לך", כאילו אמר לו, חוץ ממה שאתה שולח את הנשיאים, ואת השבטים, תשלח גם לך, תשלח שליח שלך. מאיזה שבט משה? שבט לוי. שבט לוי לא מקבל נחלה, לכן לא שלחו ממנו אף אחד, הוא לא מופיע שם. החליט משה רבנו, הכי טוב, מה אני אעשה להושע בן נון למטה אפרים? - אני אתן לו את לוי, אני אעבר בו את לוי, הרי לוי נמצא אצלי. משה רבנו, כשהיה הולך, לא היה הולך לבדו, היה הולך עם עמרם, עם קהת, עם לוי, עם יצחק, עם אברהם, כולם היו אצלו. פשיטא, אדם שזוכה להיות צדיק, מתעברים בו כל הנשמות של אבותיו ואבות אבותיו, והוא מוביל את כולם בהמשך הדרך. זה התפקיד של הבנים להמשיך את דרך האבות, ואז האבות נמצאים בתוכו.

יהושע, נכנס בו עיבור שלא יכול לברוח

אז משה רבינו לקח את לוי, והכניס אותו ביהושע. ומה עוד עשה לו? הוסיף לו 'לשמר' - יהושעך מעצת מרגלים. עכשיו אתה תהיה

יותר טוב מהם. הם, העיבור שלהם יכול לברוח, אבל אני מכניס לך עיבור בקבע, לא אחד שיברח ממך. אומר רבנו האר"י, על ידי התפילה של משה, בעצם כאילו הוא בעצמו התעבר ביהושע ביחד עם שבט לוי, "שלח לך", הוא שלח את עצמו עם לוי בתוך יהושע. ואומר רבנו האר"י, נתן לו עיבור בקבע, עיבור מחיים. ואז מובן למה הוא התפלל על יהושע.

יש ענין להוסיף שם

מפה יש לנו יסוד מהתורה, שיש ענין להוסיף

שם. כשאדם לא טוב לו גשמית, רוחנית, בריאותית, אז מוסיפים שם ומתפללים עליו. אז הנה יש לנו ראייה מפורשת. ומה המשמעות שלה? המשמעות שלה שאתה מוסיף עוד איזה כח רוחני לאדם. לנשמה שלו, אתה מוסיף לו כח עזר שמסייע לו.

כלב היה גלגול של אליעזר

כלב בן יפונה כתוב עליו "וְיַעֲבֹדֵי כָלֵב, יַעֲקֹב הַיְתֵה רוּחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ". למה אמר "עבדי"? אומר רבנו האר"י, ידוע שכלב גלגול של אליעזר עבד אברהם, לכן אמר "עבדי". מה זה "רוח אחרת עמו"? כתוב "עֵלֹו זֶה בְּנֵגֶב, וְעֵלִיתֶם אֶת הָהָר", משה רבנו נתן להם תכנית איך לרגל את הארץ. קודם כל נגב, הם עלו את כל הנגב, אחר כך עלו לים. התחילו נניח מעזה ועלו דרך הים עד הר ההר, עד צור וצידון למעלה, ומשם הלכו מזרחה וחזרו בחזרה. כלומר, עברו את כל הארץ בארבעים יום. אז כתוב "וְיַעֲלֹו בְּנֵגֶב, וַיָּבֹאוּ עַד חֶבְרוֹן", "ויעלו זה בנגב" לשון רבים, כולם עלו, "ויבאו עד חברון" מה זה ויבאו? למה לא "ויבואו"? אף אחד לא הלך עד חברון, רק כלב.

כלב בן יפונה הלך לבד לחברון. שם לב שהם מדברים ומתווכחים, אמר עכשיו זו הזדמנות שלי לברוח, אף אחד לא ישים לב. אף אחד לא יראה מה אני עושה, מה אני לא עושה, אחר כך אני אתחבר אליהם, אני יודע את התכנית.

בא לחברון. למה הלך לחברון? הלך להשתטח על קברי האבות שבחברון. למי הובטחה הארץ בברית בין הבתרים? לאברהם, לאלה שאהבו את הארץ, לאלה שמסרו את נפשם. וכתוב שאברהם הלך לאורכה ולרחבה, אמר לו הקב"ה, תהיה סימן לבניך, אתה עכשיו כובש את הארץ בשביל הבנים שלך.

על ידי ההשתטחות זכה לעיבור האבות הקדושים

אז הוא הלך להשתטח על קברי האבות, והוא התפלל על עצמו שלא יוסת מעצת מרגלים. אז מה הוא עשה בזה? הוא זכה על ידי ההשתטחות על קברי הצדיקים שיתעברו בו האבות הקדושים. חוץ מהשבט שלו, יהודה, יש לו עכשיו "רוח אחרת", הוא השכיל לתמוך בעצמו חזק, לא הסתפק בסיוע שנתנו לו. הסיוע שנתנו לו מהשמים זה בשביל לראות את האמת, והוא רואה את האמת, אבל האנשים האלה עושים שטיפת מח, איזה דיבורים הם מדברים? יהושע - אין פחד שהוא יוסת, כי יהושע קנאי, הוא שומע איזה דעה, הוא מתוכח איתו, צועק, איידי דטרירד למיפלט לא בלע, הוא עסוק להתווכח איתם אז הוא לא בולע את ההשפעה שלהם. אבל כלב היה בעל אופי שקט, לא חם מזג כמו יהושע.

הלך לחברון כדי לקבל השקפה

אז מיהושע היה להם חשש שהוא יקלקל להם את הכל, אמרו, נהרוג אותו. לכן משה התפלל עליו שלא יהרגו אותו - יהושעך מעצת מרגלים. לא היה חשש שיוסת, אלא שתהיה להם עצה של "טָרַף טָרַף יוֹסֵף" ויהרגו אותו. אבל כלב - אין חשש שיהרגו אותו. הוא יושב ומניע בראשו, שומע את כולם, והם חושבים שהוא שותק מכיון שהוא מודה, שתיקה כהודאה. אבל בליבו הוא ידע את האמת. אבל הוא חשש לקלקול בדעה, בהשקפת עולם האמיתית, הלך לחברון לקבל את ההשקפה, ואז הוא קיבל עיבור גדול של אבות העולם.

קברות צדיקים למלאות את המצברים

בסוגרים, מהתורה יש לנו ראייה על השתטחות על קברי צדיקים. אדם אומר, מה אני אשתטח? לא חבל שאני אסע שעה או

מתעבר בך. צריך כל הזמן להזהר מלדבר רע, מלדבר בגנות, לא בגנות של דומם ולא צומח ולא חי וכל שכן לא בני אדם. צריך ללמוד שאף אחד לא מושלם, גם אתה לא מושלם. אז אל תסתכל ואל תדבר על החלק הלא מושלם, על החלק הרע. תסתכל בכל אחד רק על החלק הטוב שבו, תדבר עליו סגוריה, תדבר עליו טוב, והוא יהיה יותר טוב. כשמדברים על אדם טוב, הופכים אותו ליותר טוב. כל המלמד זכות על ישראל, אז בעצם הוא מעלה אותו מכף חובה לכף זכות על ידי הדיבור. זה כמו תפילה, אתה הופך אותו לטוב. חס ושלום אם אדם מדבר רע, אז הוא הופך אותו, הוא זורק אותו לכוון לא טוב.

מכניס בו קלפת חמור!

לפעמים יש בן אדם קורא לבן שלו "חמור" מכיון שהוא אמר לבן שלו לעשות משהו, והוא עשה את זה לא טוב. אומר רבנו האר"י, אוי ואבוי. שיזהרו ההורים לא לקרוא כאלה מילים לבנים. כי אתה מכניס בו קליפה של חמור. אתה יכול לעשות ממנו באמת חמור. תגיד לו איזה מילה טובה, תגיד לו מה לעשות, תגיד לו ככה לא טוב לעשות. מה אתה קורא לו חמור?! או כל מיני כינויים אחרים. לפעמים גם מפחידים אותם, תזהר, החתול יבוא... השם ישמור! אפילו אם לא יבוא חתול, אתה אמרת חתול יבוא, יכול להכנס בו איזה קליפה של חתול. מה אתה מדבר?! או שאומרים הכלב יבוא ויעשה לך כך וכך. חסר איך לדבר עם הילדים? איך לגעור בהם? צריך האדם מאד להזהר במילים שהוא מוציא. כי אם אתה מאמין שמילים טובות משפיעות, תאמין גם שמילים הפוכות גם משפיעות. זה כמו עיבורים. אדם מתפלל, אדם מדבר, כשאתה מדבר עליו טוב אתה מכניס בו רוח של קדושה. אתה הופך אותו לטוב. כמה חשוב לימוד זכות על ישראל, לימוד זכות על הכלל, על הפרט. ואהבת לרעך כמוך, אף פעם אל תסתכל על הצד הלא מושלם של אשתך, תסתכל על הצד המושלם. תסתכל כמה היא מיטיבה לך. אותו דבר בבנים, אותו דבר בשכנים, אותו דבר בבית הכנסת. לא הביט און

הקדשת לימוד תורה קדיש אשכבה ומשניות

לעילוי נשמת

בתרומת סך 395 ש"ח
כמנין אותיות נשמה

פדיון נפש הוא תיקון המסוגל לשנות גזר דין של אדם לטובה

בתרומה של 160 ש"ח יערך עבורך
ע"י מורנו ורבינו הרב שלום פרץ שליט"א

צלצל עכשיו: 03-5779500

לזיווג הגון, זש"ק, רפ"ש, פרנסה, חינוך ילדים, שלום בית ולכל דבר וענין

שעתיים עד מירון, ועוד זמן החזרה, ואני נשאר שם רק איזה חצי שעה? במקום זה אני אלמד שלוש שעות פה וזהו. לפעמים בן אדם מתעצל ללכת להשתטח על קברות צדיקים. תדע לך, מה שזה נותן, הרבה דברים אחרים לא יכולים לתת, אתה זוכה שאיזה ניצוץ מהנשמה של הצדיק תכנס בך, ואתה גדלק! היתה כבוי, לא היה כח לכלום, ומי יודע אם תשאר במצב הזה לאיפה תדרדר. אתה הולך, ממלא את המצברים, את הנשמה, מדליק את עצמך ועכשיו אתה ממשיך הלאה. זה מה שעשה כלב, "עקב רוח אחרת היתה בו".

הלכו העיבורים

אומר רבנו האר"י, מה שכתוב במרגלים כשבאו אצל משה, לא כתוב "ויבואו אל משה", מענין. אלא מה כתוב? "וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה", הנה, רשום מפורש. אומר רבנו האר"י מה זה "וילכו ויבואו אל משה"? - כשהם באו אל משה לדבר לשון הרע על ארץ ישראל, קודם כל הלכו העיבורים של הנשמות של השבטים, ואז "ויבואו את משה" וכו'.

מכל זה, אנחנו צריכים להתעורר. חזק מאד. דבר ראשון על תפילות. אדם לא יודע, התפילה הופכת עולמות, "יה יושיעך", כמה צריך שאדם ישתדל בתפילות. אם אדם מתפלל ולא מצליח - אז לך למקום של השראת השכינה, לכותל, לשמואל הנביא, לרשב"י, לעוד מקומות. כשאדם מתפלל על קבר של צדיק - יש לו סיוע מצד מקום השראת השכינה הקדושה ומצד הנשמה הקדושה של הצדיק.

תדבר עליו טוב, הוא יהיה טוב

בקיצור, כמה אנחנו צריכים להודות להשם שאנחנו בארצנו הקדושה. כמה צריך תמיד להסתכל בטוב הארץ. להסתכל על עם ישראל באופן של "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל ביעקב". ללמד זכות על עם ישראל. אם אדם מדבר רע, הוא נהיה רע. אם אדם מדבר טוב, הוא נהיה טוב. הטוב